

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.38.011/2015/3.

A tanács tagjai: Tóth Kincső a tanács elnöke
. Márton Gizella előadó bíró
. Rothermel Erika bíró

A felperes: Felperes (cím)
Képviselője: ... jogtanácsos

Az alperes: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság (cím)
Képviselője: ... jogtanácsos

A per tárgya: fogyasztóvédelmi határozat bírósági
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A jogerős határozatot hozó bíróság és a határozatának száma:
Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
7.K.27.284/2014/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria
- a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.284/2014/5.
számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön
felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Fogyasztói bejelentés alapján a Békés Megyei Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége 2013. november 13-án próbavásárlással egybekötött hatósági ellenőrzést végzett a felperes ... szám alatt működő **(Felperes)** hipermarket nevű kereskedelmi egységében. A próbavásárlás során vásárolt terméken az árcímke közvetlenül a termékre volt felragasztva és a termék egy lopásvédelemmel ellátott műanyag tokban került értékesítésre

kihelyezésre. Az árcímke 1.990 forintot tüntetett fel a termék áráként, de a próbavásárlás során a terméket 7.990 forintért értékesítették. A felperes nyilatkozott az eljárás során és állította, hogy a termék ára 2013. október 26. napjától változott meg, egy terméket értékesített a próbavásárláson kívül.

- [2] Az elsőfokú hatóság a 2014. január 7-én kelt BEO/001/00005-2/2014. számú határozatával a felperessel szemben a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 47. § (1) bekezdés i) pontja alapján 10.000.000 forint fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki és kötelezte a felperest, hogy az értékesítésre kihelyezett terméket a feltüntetett eladási áron értékesítse. A hatóság megállapította, hogy a felperes az Fgytv. 14. § (5) bekezdését, a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 6. § (1) bekezdés c) pontját megsértette, mert a terméken nem a ténylegesen fizetendő árat tüntette fel, mellyel megtévesztő kereskedelmi gyakorlatot is folytatott az áru ára vonatkozásában. A bírság kiszabásánál értékelte a jogsértés súlyát, a tájékoztatáshoz való jogsérelmet, a megtévesztő kereskedelmi gyakorlat megvalósulását, a terméknek a feltüntetett eladási ár helyett annak négyszeres áron történő értékesítését, mely a fogyasztók kiszolgáltatottságát is fokozta, továbbá a jogsértő állapot 2013. október 26-a és november 13-a között történő fennállását, a vállalkozás szerint az ez alatt az idő alatt értékesített mennyiséget és a jogsértő magatartás ismételt tanúsítását.
- [3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2014. augusztus 26-án kelt HAJ-01355-6/2014. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

- [4] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, vitatva a mérlegelési szempontokat és állította, hogy a bírság nem áll arányban az elkövetett jogsértéssel és annak körülményeivel.
- [5] Az alperes a határozatában foglaltakat tartotta fenn, kérte a kereset elutasítását.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak. Megállapította, hogy az alperes határozata a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B. §-ában foglaltaknak megfelel, a határozat tartalmazza a mérlegelés szempontjait és a kiszabott bírság az eset összes körülményével arányban álló. Rámutatott a bíróság, hogy az

Fgytv. 47. § (1) bekezdése értelmében az ügyben feltárt lényeges körülményeket kellett a hatóságnak értékelnie, így a jogsértés súlyát, a jogsértő állapot időtartamát, a jogsértés ismételt tanúsítását. A jogsértés súlyánál helytállóan vette figyelembe a hatóság, hogy a fogyasztók vagyoni érdeke sérült azzal, hogy a terméket a felperes az eladási ár helyett négyszeres áron értékesítette. A megtévesztő kereskedelmi gyakorlat is megvalósult, mert a termék eladási ára befolyásolja a fogyasztót az üzleti döntése meghozatalában és az eladási ár és a tényleges értékesítési ár között nagy volt az árkülönbség. Annak a körülménynek, hogy a jogsértés egy esetben valósult meg, nem volt jelentősége, mert a lehetőség fennállt, hogy a jogsértés többször is bekövetkezzen. A közérdekű bejelentés szerint a jogsértés egy ízben már megvalósult és a próbavásárlás során is a jogsértés bebizonyosodott, az ezen kívüli egy esetben történő értékesítés nem bírt relevanciával a bírság mértéke szempontjából. Az alperes határozata közvetetten tartalmazta, hogy nem tömegterméket érintett a jogsértés, azonban annak volt jelentősége, hogy a jogsértés bizonyítottan megvalósult. Az a körülmény, hogy a jogsértés nem szándékosan valósult meg, nem bírt relevanciával, mert a jogsértés megvalósulásának a ténye objektív, ezért nincs jelentősége annak sem, hogy téves ártájékoztatás nem szándékosan történt. A jogsértő állapot időtartama helytállóan került megállapításra a hatóság részéről, maga a felperes nyilatkozta, hogy a 2013. október 26. napján változott meg a termék ára, ennek ellenére a felperes nem bizonyította, hogy eladási árat jelző címkét a megváltozott árral tüntette volna fel a terméken. A jogsértő magatartás ismételt tanúsítására az adatokat a határozatok tartalmazták, ezt a felperes nem vonta kétségbe. Az alperes nem tért ki a határozatában arra, hogy helyesen hivatkozott-e a felperes arra, hogy az ismételt jogsértés tanúsítása esetén az alapbírság +30% alkalmazása lenne az irányadó bírságolási gyakorlat. Az alperes a bírságkereten belül kiszabható bírságot jogszerűen állapította meg arra a tényre is tekintettel, hogy a korábbi jogsértésért kiszabott 2.000.000 forintos bírság nem volt visszatartó erejű. A jogsértéssel elért előny vonatkozásában a határozatnak rendelkezést nem kellett tartalmaznia, mert ilyen előny nem valósult meg, a felperes gazdasági előnyt nem ért el. A bíróság nem tartotta az alperes határozatát az ügy érdemére kihatóan is jogszabálysértőnek azért, mert a felperesi fellebbezésben foglalt nem minden érvre reagált és ezért annak hatályon kívül helyezését sem tartotta indokoltnak. A bíróság szerint a szándékosság, a bírságolási gyakorlat és a kommunikáció útján történő hirdetés hiánya a bírósági eljárásban vizsgálatra került, de ezek a körülmények egyébként sem befolyásolták az alperes határozatának érdemét. Mindebből következően - a bíróság megállapítása szerint - a hatóság helytállóan járt el a felperes árbevételehez igazodó és a bírságkereten belül maradó, kellő visszatartó erővel bíró bírság kiszabásakor, a bírság arányos volt az eset összes körülményével.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetének elutasításáról döntött.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[7] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte a jogerős ítélet és a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését azzal, hogy a hatóság a mérlegelést végezze el és a döntését megfelelően indokolja. A felperes álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Fgytv. 47. § (1) bekezdését és Pp. 339/B. §-át. Állította, hogy az ügy egyedi sajátosságait nem értékelték kellőképpen és ezt a bíróság sem vette figyelembe. Sételmezte, hogy a kiszabott bírság nem áll arányban a megállapított jogsétéssel, nem minden mérlegelési körülményt vettek figyelembe a bírság kiszabásakor, ezt a jogsétést a bíróság sem orvosolta. A jogsétés súlyánál mint szempontnak az értékelésénél a fogyasztók vagyoni érdekének sérelme nem indokolja a bírság ilyen magas mértékét. Állította, hogy a jogsétő állapot időtartama csak feltételezésekre alapítottan került megállapításra, azt nem bizonyították, hogy október 26-tól kezdődően a termék eladásra ki volt helyezve. A hatóságnak kellett volna a szükséges bizonyítást lefolytatnia. A jogsétő magatartás ismételt tanúsítását a hatóság különös súllyal értékelte, azonban ennek indokát nem adta és ez a bírósági eljárásban sem került orvoslásra. A korábbi 2.000.000 forintos bírsághoz képest a jelen eljárásban kiszabott bírság a jogsétéssel ténylegesen nem áll arányban. A jogsétéssel elért előny vonatkozásában a bíróság azt állapította meg, hogy ennek értékelése nem releváns, holott az Fgytv. szerinti, az eset összes körülményét előíró rendelkezésére figyelemmel ez az egyik szempont, értékelése nem mellőzhető.

[8] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[9] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

[10] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272. § (2) bekezdése és 275. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysétések körében vizsgálta felül. Ennek eredményeként a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet az Fgytv. 47. § (1) bekezdését és a Pp. 339/B. §-át nem sértette meg.

[11] Az elsőfokú bíróság a felperes által kifogásolt valamennyi mérlegelési szempontot számba vette, értékelte, az egyes szempontoknál értékelendő körülményeket és azok súlyát is megfelelően értékelve, ítéletét kellően indokolva állapította meg a

felperes által állított eljárási jogsértések hiányát. Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a jogsértés súlyánál a fogyasztók vagyoni érdekének sérelmét figyelembe kell venni, amely a mérlegelési szempontok közül csak az egyik szempont, így nem önmagában kell vizsgálni a felperesi állítással szemben, hogy ez a szempont indokolja-e a nagy összegű bírság kiszabását. Alaptalanul állította a felperes, hogy a jogsértő állapot időtartama feltételezésekre alapítottan került megállapításra. A felperes nyilatkozta az ellenőrzés során, hogy a termék ára 2013. október 26-tól változott meg és a jogsértés időtartamát a hatóság ettől az időponttól a próbavásárlás időpontjáig helytállóan állapította meg. A felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy az általa állított időponttól történő árváltozást a kihelyezett termékeken az árcímke felülírásával, vagy más megfelelő tájékoztatás nyújtásával biztosította és a fogyasztók a megváltozott árról tájékoztatást nyertek. A próbavásárlás során és a közérdekű bejelentés szerint is a termék még a régi áron ellátott árcímkével került a polcokra, az árváltozásról tájékoztatásadás nem történt. A kiírt árhoz képest a felperes négyszeres áron értékesítette a terméket. A jogsértő magatartás ismételt tanúsításának minden esetben különös súllyal való értékelése indokolt, hisz a fogyasztóvédelmi bírság kiszabásának a célja, hogy a jogsértőt a további jogsértéstől elrettentse, jogkövető magatartás tanúsítására ösztönözze. A hatóságnak nem csak arra kell figyelemmel lennie, hogy a korábbi jogsértésnél kiszabott bírság mértéke mekkora összegű volt, hanem arra is, hogy az ismételt jogsértés elkövetésére milyen körülmények között került sor és a korábbi bírságösszeg csak egyike a mérlegelendő szempontoknak. A felperes a jogsértéssel elért előny tekintetében alaptalanul állította, hogy ez a szempont értékelésre nem került. Amennyiben valamilyen mérlegelési szempont tekintetében a jogsértés nem állapítható meg, az a mérlegelési szempont az egyedi esetben nem áll fenn, úgy azt sem enyhítő körülményként, sem figyelembe vehető szempontként értékelni nem lehet. A hatóság és a bíróság is azt állapította meg, hogy a jogsértéssel a felperes semmiféle előnyt nem ért el, ezért ezt a szempontot értékelni a bírság kiszabásakor nem kellett, de enyhítő körülményként sem volt figyelembe vehető a jogsértéssel elért előny hiánya.

- [12] Mindebből következően a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felperes által a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból nem volt jogsértő, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [13] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [14] Az alperesnek a felülvizsgálati eljárás során költsége nem merült

fel, ezért arról rendelkezni nem kellett [Pp. 78. § (2) bekezdés].

- [15] A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték megfizetésére, amelynek mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdése határozza meg.

Budapest, 2016. október 5.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella s.k.
előadó bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró**